

бова да је, съ него и мѣй всичкѣй ште станемъ, каквото желяемъ да смѣй.

Нѣй когато протестантство-то неможе нито душѣ-тѣ по-лесно да спаси, нито тѣла-та ни по-чиститѣ да направи, тогава зашто да ставамъ протестанты? Какво хубаво нѣшто има въ протестантскѣ-тѣ вѣрѣ, коѣето да го нѣма и въ нашѣ-тѣ? Да ли пазене-то на Св. Недѣлѣ, или прочитане-то на Св. Писание? Нѣй и двѣ-тѣ тѣна нѣшта и наша-та црѣква гѣ заповѣда. Тогава зашто да ся отдѣлавамъ отъ неѣ? Зашто да давамъ причинѣ да ся распокѣсова народъ-тѣ ни? Само за нѣсени-тѣ и за проповѣди-тѣ ли на протестантскѣ-тѣ събрания? Наистинѣ, че въ наши-тѣ црѣквѣй слово-то Божие не ся проповѣда както трѣбова; нѣй съ учение-то, малко по малко, и това ште ся поправи. Само ако смѣй достойни, нека всичкѣй залѣгнемъ часъ по-скоро да ся сдобѣнемъ съ по-учено духовенство; ако сѣй достойни, нека и блѣгаре-ти проповѣдници на протестантство-то станѣтъ православни свѣштеници, нека проповѣдовать слово-то Божие въ краѣа на православие-то, та намѣсто ѣдиници, стотинѣй и хиладѣй да поучаватъ, стотинѣй и хиладѣй да просвѣтлѣватъ.

Нѣй кѣдѣ у тѣхъ такѣво хриѣтианско самопожрѣтвование, такѣво народно чувство? Да цѣнятъ народа ѣе тѣхна-та работа, да расплачоватъ майкѣй и баѣтѣй ѣе тѣхна-та радость. Пазѣте ся отъ тѣхъ, мили братѣа! Тиѣ, въ коѣето село дойдѣтъ, въ коѣето кѣштѣ